

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 01 0 K 016619 21 Kž
Sarajevo, 18.02.2021. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Nidžare Zlotrg kao predsjednice vijeća, Ismete Mujanović i Sedina Idrizovića kao članova vijeća, uz sudjelovanje Senke Herić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv osumnjičenih A.K. i A.Z. zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članom 28. i članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama braniteljica osumnjičenih A.K. i A.Z. izjavljenim protiv rješenja Kantonalnog suda u Bihaću broj 01 0 K 016619 21 Kv 2 od 02.02.2021. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 18.02.2021. godine, donio je

RJEŠENJE

Žalbe braniteljica osumnjičenih A.K. i A.Z., izjavljene protiv rješenja Kantonalnog suda u Bihaću broj 01 0 K 016619 21 Kv 2 od 02.02.2021. godine, odbijaju se kao neosnovane.

OBRAZLOŽENJE

Rješenjem Kantonalnog suda u Bihaću broj 01 0 K 016619 21 Kv 2 od 02.02.2021. godine prema osumnjičenim A.K. i A.Z., protiv kojih se vodi istraga zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članom 28. i članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), produžen je pritvor za 2 (dva) mjeseca tako da im pritvor, po tom rješenju, može trajati najduže do 04.04.2021. godine ili do nove odluke suda. Prema osumnjičenim je pritvor produžen iz razloga propisanog u članu 146. stav 1. tačka a) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH).

Protiv navedenog rješenja žalbe su izjavile braniteljica osumnjičenog A.K., advokat A.C. Cerić iz B. i braniteljica osumnjičenog A.Z., advokat J.J. iz B. Braniteljice osumnjičenih pobijaju navedeno rješenje, kako se navodi u žalbama, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se žalbe

uvaže i pobijano rješenje ukine ili da se pobijano rješenje preinači a osumnjičeni odmah puste na slobodu.

Ovaj sud je ispitao pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti, u smislu člana 321. u vezi sa članom 338. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Žalbama braniteljica osumnjičenih navedeno rješenje se pobija istovjetnim žalbenim navodima. Braniteljice smatraju da iz dosada prikupljenih dokaza ne proizilazi osnovana sumnja da su osumnjičeni učinili krivično djelo za koje se terete, kao opći uvjet za produženje pritvora. Pri tome u žalbama ukazuju na iskaze svjedoka Z.Đ. i N.M., koje su izjavile da su vidjele da osumnjičeni tuku oštećenog ispred kuće na cesti, koji iskazi su suprotni iskazu oštećenog koji je naveo da je on tek izlaskom na cestu, nakon što su ga osumnjičeni izbacili kroz prozor kuće i za njim zatvorili prozor, osjetio bol i vidio trag krvi kako mu curi iz trbuha. Navedeno, kako se navodi u žalbama braniteljica, upućuje na zaključak da su se osumnjičeni nalazili u kući i čekali dolazak policije u momentu kada je oštećeni osjetio bol i curenje krvi, pa se na osnovu svega ne može zaključiti da iz prikupljenih dokaza proizilazi osnovana sumnja, kao opći uvjet za produženje mjere pritvora.

Iznesenim žalbenim navodima braniteljica osumnjičenih se, po ocjeni ovog suda, ne dovodi u pitanje pravilnost zaključka prvostepenog suda da postoji osnovana sumnja da su osumnjičeni učinili krivično djelo za koje se protiv njih vodi istraga. Iz razloga datih u obrazloženju pobijanog rješenja (posljednja dva pasusa na strani 4., strani 5., strani 6. i strani 7., prva tri pasusa), slijedi da se prvostepeni sud pozvao na konkretne dokaze i naveo njihovu sadržinu, a ne samo na iskaze osumnjičenih i iskaze svjedoka na koje se ukazuje žalbama braniteljica, na kojima temelji svoj zaključak da postoji osnovana sumnja da su osumnjičeni zajednički napali oštećenog H.M. koji je pri tome zadobio povrede u predjelu stomaka, kao vitalni dio tijela, odnosno da postoji osnovana sumnja da su osumnjičeni počinili krivično djelo koje im se stavlja na teret. Ni jedan od dokaza koje je cijenio prvostepeni sud, kao ni njihova sadržina, se žalbama braniteljica osumnjičenih ne dovodi u pitanje, niti se žalbe uopće bave datim razlozima u pobijanom rješenju. Slijedom toga, ni iznesenim žalbenim navodima, da iz dosada prikupljenih dokaza ne proizilazi osnovana sumnja da su osumnjičeni počinili krivično djelo za koje se terete, kao opći uvjet za produženje pritvora, se pravilnost pomenutog zaključka ne dovodi u pitanje.

Neosnovano se žalbama braniteljica osporava pobijano rješenje pozivanjem na odredbu člana 145. stav 4. ZKP FBiH i ukazivanjem da je dužnost svih organa koji učestvuju u krivičnom postupku i organa koji pružaju pravnu pomoć osumnjičenim koji se nalaze u pritvoru da postupaju sa posebnom hitnošću. Naime, u žalbama braniteljica se uopće ne iznose argumenti, a niti na to ukazuje sadržina predmetnog spisa, da u ovom predmetu ovlašteni organi ne postupaju sa posebnom hitnošću. Iz stanja spisa slijedi da je u dosadašnjem toku postupka (predmetni događaj se desio godine) prikupljen značajan broj dokaza i da se i dalje preduzimaju aktivnosti usmjerene na prikupljanje drugih dokaza (vještačenje odjavnih predmeta oduzetih od osumnjičenih, vještačenje pronađenog novca,

vještačenje po vještaku medicinske struke), što sve ukazuje da nadležni organi u konkretnom predmetu postupaju sa posebnom hitnošću, kako je to i propisano ranije navedenom zakonskom odredbom. Osim toga, prvostepeni sud je u obrazloženju svog rješenja, na kraju strane osam i početku strane devet, dao određene razloge zašto smatra opravdanim produženje pritvora osumnjičenim za još dva mjeseca i pored toga što nalazi da je tužiteljstvo i u dosadašnjem toku istrage revnosno postupalo u prikupljanju dokaza i drugih podataka radi donošenja konačne tužilačke odluke, kojim razlozima se žalbe braniteljica osumnjičenih uopće ne bave, niti se ti razlozi dovode u pitanje.

Navodi braniteljice osumnjičenog A.K. da nije ponuđen nijedan dokaz, kako objektivne tako i subjektivne prirode, da je baš A.K. počinio krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članom 28. i članom 31. KZ FBiH, što znači, kako se navodi u žalbi, da ni jedan saslušani svjedok optužbe se nije mogao izjasniti i van svake razumne sumnje ustvrditi da je osumnjičeni počinio krivično djelo, ne dovode u pitanje pravilnost pobijanog rješenja. Naime, za određivanje odnosno produženje pritvora u smislu člana 146. stav 1. KZ FBiH potrebno je utvrditi da postoji osnovana sumnja da je određena osoba učinila krivično djelo, a ne dokazanost van svake razumne sumnje da je osumnjičeni počinio krivično djelo, kako se neosnovano tvrdi u žalbi braniteljice.

Pravilnost zaključka prvostepenog suda o postojanju posebnog pritvorskog osnova iz člana 146. stav 1. tačka a) ZKP FBiH osporava se žalbama braniteljica osumnjičenih. Braniteljica osumnjičenog A.K. u žalbi navodi da bezuspješan pokušaj ilegalnog prelaska državne granice ovog osumnjičenog (pokušao 12 - 13 puta ilegalno preći granicu) i da osumnjičeni ima status migranta, osobe u pokretu upućuje na zaključak da on nema nikakve mogućnosti za ilegalni prelazak granice i napuštanje teritorije BiH. I braniteljica osumnjičenog A.Z. u žalbi navodi da činjenica da je ovaj osumnjičeni jedanput pokušao ilegalno preći državnu granicu upravo potvrđuje činjenicu da ovaj osumnjičeni, kako navodi u žalbi, nema apsolutno nikakve mogućnosti za ilegalni prelazak granice, a posebno za legalno napuštanje teritorije BiH. Pri tome i ova braniteljica ukazuje na činjenicu da osumnjičeni ima status migranta, osobe u pokretu te navodi da je prilikom ilegalnog ulaska u BiH registrovan od strane nadležnih organa kada su uzeti svi njegovi podaci. Izneseni žalbeni navodi, osim što nisu ničim potkrijepljeni i paušalnog su karaktera, ne dovode u pitanje činjenice i okolnosti na kojima se temelji zaključak prvostepenog suda o postojanju pritvorskog osnova iz navedene zakonske odredbe a koje je cijenio prvostepeni sud. Činjenice i okolnosti koje je naveo i cijenio prvostepeni sud, a prije svega da su osumnjičeni strani državljani koji su ilegalno ušli preko granice BiH i nelegalno borave na teritoriji BiH, da su bez prijavljenog mjesta boravka, bez zaposlenja i porodice ili bilo čega što bi ih vezalo za BiH, što se žalbom braniteljica ne dovodi u pitanje, i po ocjeni ovog suda, su pružile dovoljno osnova prvostepenom sudu za zaključak da postoje okolnosti koje ukazuju na opasnost od bjekstva osumnjičenih u smislu odredbe člana 146. stav 1. tačka a) ZKP FBiH.

Braniteljice osumnjičenih u žalbama ukazuju na okolnost da osumnjičeni ne posjeduju niti jedan dokaz o njihovom stvarnom identitetu, da je zahtjev od godine upućen Uredu za strance kojim se traži utvrđenje identiteta osumnjičenih i da od tog ureda nije došla nikakva obavijest, pa smatraju da se ničim ne može potvrditi identitet da su „osumnjičeni

baš A.K.i A.Z. ili su u pitanju druge osobe“. Međutim, iz podataka spisa slijedi da su identiteti osumnjičenih utvrđeni na osnovu izjava koje su osumnjičeni dali ovlaštenim službenim osobama. Tačnost podataka o identitetu osumnjičenih se ni žalbama braniteljica ne dovodi u pitanje, pa se neosnovanim ukazuju i žalbeni navodi braniteljica da nema dokaza da se može utvrditi identitet osumnjičenih obzirom da je identitet osumnjičenih utvrđen na osnovu njihovih iskaza datih nadležnim organima u ovom postupku.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja, razloga datih na strani 8., pasus drugi, slijedi da prvostepeni sud nalazi da nisu ispunjeni uvjeti za produženje pritvora osumnjičenim iz osnova propisanog članom 146. stav 1. tačka d) ZKP FBiH, zbog čega taj sud nije prihvatio prijedlog tužitelja za produženje pritvora osumnjičenim po tom zakonskom osnovu. Stoga se navodi u žalbama braniteljica osumnjičenih kojima se ukazuje na pogrešno činjenično stanje u odnosu na tačku d) stav 1. člana 146. ZKP FBiH ukazuje irelevantnim.

Radi svega naprijed izloženog ovaj sud je, na osnovu člana 337. stav 3. ZKP FBiH, odlučio kao u izreci ovog rješenja te žalbe braniteljica osumnjičenih A.K. i A.Z. odbio kao neosnovane.

Zapisničar
Senka Herić,s.r.

Predsjednica vijeća
Nidžara Zlotrg,s.r.